

Brassó, Nagy-Szerénia-utca szélén
Papp F. utorektóra fölött, 1. em.
a szerkesztő h. köznapokon délelőtti
9-11 óra között.
Hírlapja, Pestér-utca 325. sz. a.
hol minden lélektan áttekinthető
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az elhunytak pénze és hirdetések
bérmentesen is de küldendő.
Kéziratok vissza nem tartanak.

BRASSÓ

postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 0 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10-as
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
tésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr.
Nyílt-tér: sor 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek és ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszúaszi, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári és szom-
ághai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube &
s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

14-ik szám.

Brassó, Szombat, február 4-én.

IV. évfolyam 1888.

A Brassó-Háromszéki vasút kéré- déséhez.

Háromszékmegye közelebből fog ujból tanácskozni és talán véglegesen határozni is a féltt, hogy a Brassómegye és Brassó város által már elfogadott s részükéről 150, illetőleg 80 ezer forint tőkebefektetéssel támogatni is igért gróf Nemes-Horovitz-féle vicinális vasut-tervezethez hozzájáruljon-e és minő értelemben?

A vita és véleménycsere ugyanis — mint tudjuk — főleg a körül forog, hogy a vasut-nak Brassótól Háromszékmegyébe vezető része Noán, Derestyén, Hétfalu és Prázmár határán át menjen-e — a mint ezt t. i. az eredeti terv és Brassómegye s Brassó város is akarja, — avagy a m. kir. államvasutaknak brassói indóházától kiindulva, Szász-Hermány és Prázmár között a lehető legegyszerűsebb s tehát a legrövidebb irányban Seps-Szentgyörgyre?

Ha ugyanis ezen utóbbi irányt elfogadtat-nék, akkor Seps-Szentgyörgyről, Háromszék-megye székhelyéről, körülbelül 30 kilométer utat téve, mintegy 90 percz alatt el lehetne érni a m. kir. államvasutaknak egyik főállo-mását, a brassóit, az ott lévő közraktárakat és határszéli vámhivatalt s magát a népes, gaz-dag és ipari s kereskedelmi szempontból neve-zetes várost.

Míg ellenben az előbbi irányt követve, 90 percz alatt még csak Csernátfaluban s 6 kilométerrel odább, vagyis 18 percczel később még csak Derestyén s innen 6 klmtrrel odább vagyis ujból 18 percczel később az állam-vasutak derestye—brassói vonalán át az előbb említett brassói indóháznál lenne a vonat; il-letőleg Noán és a városon át nem is 6, hanem 8 kilométerrel odább vagyis 24 percczel ké-sőbbben lehetne elérni ugyanazt.

Ha csak magát az út hosszát és az útban töltendő időt vesszük tekintetbe, tagadhatatlan, hogy az egyenes iránytól Hétfalu és Derestye felé elgörbülő irány hátrányosabb Háromszék-megyére nézve, mint az egyenes, mert nem csak az út hosszabb és az idő több, hanem mintegy eltereltetik még inkább kelet felé az ország belsejétől; holott a legutóbbi ipar- és kereskedelmi s közlekedési politika nyilván oda irányul, hogy az országnak itt szóban forgó vidékei az eddigi keletre irányult kiviteli és

behozatali iránytól az ország belseje felé, nyu-gotra tereltesse és szoktattassanak.

De ha tekintetbe vesszük azt is, hogy melyik irány fogja magát bizonyosabban és jobban kifizetni, s tehát mely irányban fog a szállítás előreláthatólag olcsóbb lenni: akkor valóban meglepő eredményhez jutunk.

A vasutak személy- és áruforgalma ugyanis egyebek mellett leginkább attól függ, hogy milyen népes a vasut mentén építendő indóhá-zak vidéke, milyen nagy ott a művelés alatt álló földterület, s minő lábon áll a kivitelle-re is képes iparűzés stb.

E tekintetben a 30 klm. hosszú legrövi-debb irány és a 36 klm. hosszú Derestye—Hétfalu—Prázmár—S-Szentgyörgyi irány, a melyen át t. i. Háromszékmegye központjából a m. kir. államvasutak keleti vonalának bras-sói, illetőleg derestyei állomásait el lehet érni — következő viszonyban áll egymáshoz:

A legrövidebb irány Seps-Szentgyörgytől kiindulva, a brassói indóházig legfennebb két állomással fog bírni. Egyik valahol Uzon, Szotyor, Ilyefalva és Kökös között leend, me-lyet ezen községeken kívül legfennebb még Seps-Szentkirály község fog közvetlenül igény-be venni. A másik állomás valahol Prázmár és Szász-Hermány között fogna lenni.

Ezen hét községnek összes lélekszáma az 1880. évi hivatalos népszámlálás és felvétel adatai szerint 10327, egész területe pedig 28750 kat. hold; kevés iparral és erdővel, nagyob-bára csakis földműveléssel. Egy kilometer vas-utra esnék tehát ebből 344 lélek, illetőleg 965 kat. hold terület.

Míg ellenben, ha az előbb említett Uzon-Szotyori állomáson kívül nem Prázmár és Hermány között — t. i. az egyenes vonalban — hanem ettől délkeletre valahol Prázmár és Nyén között, továbbá Bodola és Tatrang kö-zött s végül Hosszufalu és Csernátfalva között lenne egy-egy állomás Derestyéig: akkor ezen vonalat, mely csak 6 kilométerrel hosszabb az előbbeninél, személy- és áruforgalom szempont-jából az említett községeken kívül közvetlenül igénybe vennék még Bikkfalva, Márkos, Pür-kerecz, Zajzon, Tüskös és Bácsfala községek is, melyeknek lakói nagyobbára mind faipar-ral és kereskedelemmel, mészégetéssel, téglá- és cserépgyártással, kőfejtéssel és koczakó fara-

gással stb. foglalkoznak. Ezeknek a fenn em-lített első állomásra utalt öt községgel együtt összes lakossága 35.449 s összes területe 170.670 kat. hold. Egy kilometer vasutra tehát átlag véve 985 lélek, illetőleg 4740 kat. hold terület esik, vagyis mintegy háromszor illetőleg ötször annyi.

Azaz: a vasuti személyforgalom körülbelül háromszor, a teheráru-forgalom pedig ötször-annyi leend igen nagy valószínűség szerint az utóbbi, mint az előbbeni irányban, a mely eredményen nem sokat változtat még az is, hogy ha az utóbbi görbe irányhoz még hozzá adjuk is a Derestye-Brassói 6—8 klm. hosszú vonalrészét is.

Általános nemzetgazdasági szempontból s a m. kir. államvasutak és Brassómegye s Brassó város szempontjából tehát határozottan és föl-tétlenül az utóbbi irány előnyös.

Míg ellenben Háromszékmegyére csakis az által lesz az némileg előnyös és ennél fogva vé-gül részéről is bizonyára elfogadható, hogy a valószínű személy- és áruforgalom ezen irány-ban háromszor, illetve ötször nagyobb lévén, ennek kedvéért kénytelen leend és hajlandó lesz a 12 kilométernyi (40 percznyi) út kül-lönbségtől eltekinteni annyival is inkább, mert reá nézve az ország belsejével való vasuti öss-zeseköttetés iránya különben sem fog soha a brassói indóházon keresztül lenni, hanem vagy a Pótsa-féle terv szerint az ágostonfalvi irány-ban, vagy pedig a gróf Nemes és Horovitz-féle terv továbbfolytatását képező csikmegyei és marosvidéki s mezősegi vasutakon át.

Annyi azonban bizonyos, hogy Három-székmegyének korántsem áll annyira érdekében ezen vasutnak az említett görbült irányban való kiépítése, mint Brassómegyének, a m. kir. államvasutaknak és magának az alakítandó részvénytársaságnak.

És épen ezért Háromszékmegyével szem-ben e tekintetben föltette nagy igényeket tá-masztani, nemcsak célszerűtlen, de méltány-talan is lenne.

Ha az annyira szükséges erkölcsi támogatá-son kívül még anyagi támogatásban is fogja részesíteni azt, örömmel lesz elfogadandó tőle; mert tekintetbe veendő még az is, hogy e me-gye erejét és támogatását az előbb említett s rá nézve minden bizonynyal sokkal fontosabb

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Batyubál.

— (Rajz.) —

Kis házikó szerény ablaka ki van világítva mind. A párás üveglemezek mögül piros lámpafény sugárzik ki a fehér hóra s a benlevők mozgó alakjainak árnya éesen vet a csillogó lapra, hogy szinte meg lehetne is-merni: kié az árny. Kívül csendes minden. A szom-szédok korán szokták áhitozni az éj nyugalma s mi-vel télen semmi nehezebb munka a gazdaságban nem akad, — hamarabb kifáradnak a tétlenségben, mint a többi évszak nagy dolgaiban. A tevékenység nemcsak a testnek ad ruganyoságot, s hozzá gyorsabb kerin-gésbe a vért, de foglalkoztatja a kedélyt is, bárha csak a két tenyér s a karok szívós izmai végeznek is el a munkát. Ezért terjed hamarabb az elálmosodás télen mint nyáron s nyugszik minden a tyukkal, bár azzal nem kél; s hogy ki van világítva az említettük kis ház minden apró szeme, nagy dolognak kell ott történnie, a minthogy úgy is van. Hát nem kis dolog is az. Batyubál készül.

Bizonyosan számtalan olyan van, a kinek legtá-volabbról sincs sejtelme arról: mi az a batyubál? Egy kis barbárság, semmi egyéb, melynek a többi bar-bárságtól csak az az egy megkülönböztető tulajdonsága van, hogy speczális magyar barbárság. A minő például

a vendégszeretet (volt!) kaputlan portájával, a melyen napköltőtől a szürkület beálltaig szabadon járhatott a vendég ki és be, mindenféle cselgató módjával a ven-dégmarasztásnak, kerek kiszedéstől a leitatásig, holtra etetésig, vagy a cigány zenéje s a bús magyarok sirva vigadása. Barbárság mint elismerjük, s a ma-gunk barbár voltát mivel sem bizonyíthatjuk be iga-zabban, mintbogy ezek tünédezéseért úgy egy kicsit titokban s néha nyilvánosan is fáj a lelkünk. Nem so-kaig leszünk barbárok, de bizony-bizony mondom nek-tek hazámiai az urban, hogy nemsokára eljövend az idő, a mikor paprika helyett borssal fogja izletessé tenni gulyásnak porhanyossá főtt husát s nem lesz az többé magyar paprikás hus.

De hát ne keseregjünk a fölött, a miről nem tud-juk biztosan, következik-e egyáltalán, s ha igen mikor boldogít bennünket.

Hát a batyubál kedves atyámiai . . . bizony nem magyarázom én azt nektek, „mert — miért?“ mondaná a debreczeni czivis. Azért, mert akkor el-venném azok kenyerét, a kiknek a szó megmagyará-zása és elesavarása a mesteriségük. Nekem pedig épen az ő kenyerük nem kell.

Három számbavehető szobája van a kis háznak: az egyik a mit pipatőrümnak nevez a tisztelet és büszkeség legszélül esik, középtűt terjeszkedik a nagy szoba, vagyis a nappali, s ennek tuloldalán szerény

visszahuzódottságában a lányok szobája. Ez a három szoba fel van mos forgatva úgy, hogy a gazda mikor a tiszteletesektől hazatér, különben nemes Nagy Már-ton uram, a ki jogász is volt és forradalmár, azzal köszöntött be a saját házába:

— Itt lakik-e Nagy Pál, a felsővégi rebellis?

Mire az anyjuk jó kedvvel felelte:

— Nem lakik biz az, legfeljebb jóllakik, ha maga is úgy akarja, tyukkal, kalácsossal s olyan öreg mér-ges borral, mint magam vagyok la!

S azzal jókedvű mosolygással tuszkolja be az apjukat a pipatőrümba, a mely minden vala inkább, csak pipatőrümnem. Vagy nyolecz olyan felnőtt lány sűrű-forog benne. Mindeniken diszes ruha — nem lehetetlen, hogy épen túlánglából készült. Fecsegnek, mint a madarak, lármáznak, mint a hogy fiatal lá-nyok szoktak, s babrálnak itt is, ott is valamit, iga-zítanak mindenütt, tipegnek-tapognak jobbra-balra, ha egy csörgős szán vagy kocsi elhalad az ablak alatt, csapnak olyan sikoltozást, rikoltozást, jósolnak, talál-gatnak, istenkednek, hogy megszedülne bele az ember feje, ha nem nőneműnek teremtetten jó sorsa. E lányok mind fiatalok, szépek, egyenkint és összesen tetszető-sők, akár egy virágcsokor, melynek minden szála han-gosan tiltakoznak az ellen, hogy valaminemű nyilván-ulásu előérzelmeinek gátat vessen valaki; tehát in-kább több virág, de nem csokor. (Vége követk.)

Agostonfalva—Sepsi-Szentgyörgy—Kézdi-Vásárhelyi vonalrészek kiépítése fogják igénybe venni részint most, részint egykor, a melynek Sepsiszentgyörgy-Kézdivásárhelyi része ugyanis a szóban forgó gróf Nemes-Horovitz-féle tervnek is folytatását képezi, de a melyet szándékosan nem tárgyaltunk az előbbi Sepsi-Szentgyörgy—Brassói vitás részszel együttesen, hogy t. i. annál inkább ki tudjuk mutatni az itt összeütköző érdekek mértékét és arányát egymással szemben.

Viszont nem felejtendő el az Háromszék-megye részéről is, hogy az itt szóban forgó nagyobb közgazdasági érdekek kényszere előtt előbb-utóbb úgy is meg kellene hogy hajoljon. Ha nem csatlakoznék tehát mielőbb a tervhez, legfennebb csak késleltetné annak keresztülvitelét, de örökre feltartóztatni képtelen leend. Továbbá határozottan állítható az is, hogy az itt leírt vicinális vasút nem is lesz valamely inséges vállalat. A fenti adatok ugyanis előnyös és virágzó tüzletet biztosítanak annak számára, a melyben tehát méltán és bátran részt vehet e megye is.

Egészen más kérdés már most az, hogy Sepsi-Szentgyörgyről Kézdi-Vásárhelyig minő irányban: lehető egyenesen, a Feketeügy jobb partján, avagy az Orbai járás felé is bekanyarodva vitessék e vonal? És hogy ki s minő arányban támogassa a vállalatnak ezen részét?

Itt is körülbelül ugyanaz ismétlődik Sepsi-Szentgyörgy és Kézdi-Vásárhely között, a mi Brassó és Szentgyörgy között a fentiekben elő van adva.

Ha lehető egyenes és rövid irányban megy ugyanis az Kézdi-Vásárhelytől S-Szentgyörgyig és onnan Brassóig, annak K-Vásárhely és közvetlen vidéke venné aránylag legtöbb hasznát; míg ellenben, ha bekanyarodik lehetőleg Zágón, Kovászna, Zabola s Gelencze felé, akkor a személy- és áruforgalom valószínű nagyságára befolyó tényezők megsokszorozódnak itt is, a miből a megye ezen vidékén kívül főleg Sepsi-Szentgyörgy, a m. kir. államvasutak és maga a vasutat építő és üzemben tartó részvénytársaság fog legtöbbet nyerni.

Epen ezért itt is felette óvatosan kell eljárni Kézdi-Vásárhelyi és vidékével szemben a vasut iránt való támogatás követelésekor; mert tény itt is az, hogy a mi általános megyei és országos szempontból leghelyesebb, nem épen ugyanaz az ezen vidék saját helyi szempontjából.

Azonban erről, valamint annak számokban való kimutatásáról is, hogy a sokak által már szintén tervbe vett Sepsi-Szentgyörgy—Tusnád—Csik-Szeredai egyenes és legrövidebb vonal helyett is általános megyei és országos szempontokból s Kézdi-Vásárhely és vidékének saját szempontjából sokkal előnyösebb lenne a Csik-Szereda—Kozmás—Kászonyölgy—Kézdi-Vásárhely—Sepsi-Szentgyörgyi görbe vicinális vasútvonal, később fogunk esetleg szólni, mely alkalommal ki fog derülni itt is, hogy Csik-megye székhelyének, Csik-Szeredának saját különleges érdeke épen olyan ellentétben áll az általános megyei és országos érdekekkel s Kézdi-Vásárhely és vidékének érdekével e tekintetben, a mint előbb láttuk pl. S-Szentgyörgynek érdekét az általános és a brassói érdekekkel sok tekintetből ellentétben állani.

Az Oltvölgyén lehozni ugyanis lehető rövid és egyenes irányban Csikból a vasutat Sepsi-Szentgyörgy és Brassó felé, — ez lehet Csik-Szeredára és közvetlen vidékére igen is előnyös; de ezen irányban aránylag sokkal kevesebb lélekszám és művelés alatti földterület fog gravitálni az indóházakra, mintha pl. a Nyergesen, Kászony-Ujfalun, Kézdi-Szentlélek stb. fogna az kerülő-utat tenni.

Kézdy.

Belföld.

Brassó, febr. 3. (Uj törvényjavaslat.) Tiszta Kálmán miniszterelnök - pénzügyminiszter benyújtotta a képviselőháznak a szeszadó s sörfogyasztási adótörvény reformjára vonatkozó törvényjavaslatot.

Brassó, febr. 3. (Országgyűlés.) A képviselőház febr. 1-én tartott ülésében tárgyalta a Németországgal kötött ideigl. kereskedelmi egyezményt, melyhez szólva, Bauszner Guido az erdélyi szászok álláspontjára nézve igen szép és hazafias nyilatkozatot tett, melyet az egész ház örömmel hallott. Ezután a

kereskedelmi miniszteri tárcza tárgyalatott s végül Szentiványi Kálmán interpellálta a belügyminisztert a maros-tordai havasok ügyében, melyre Orczy báró miniszter azonnal felelt.

Brassó, febr. 3. (Andrássy Gyula gróf a bolgár kérdéssel.) A „Figaro” bécsi levélzője — mint Párisból táviratozzák, — meginterjúvolta Andrássy Gyula grófot is, ki előtte állítólag ekként nyilatkozott: Nem vagyok barátja a háborúnak, mindazonáltal meg kell őriznem a legnagyobb tartózkodást, hogy csak azt mondjam, mit mondani akarok. „Megerősíthetem, hogy a bolgár kérdést alkalmasnak tartom a háború nélkül való elintézésre. — Andrássy kinyilatkoztatta továbbá, hogy az osztrák magyar-német szövetségnek nagyobb hite, mint valaha.

Külpolitikai szemle.

Brassó, febr. 3.

A politikai helyzet még mindig egyenlően bizonytalan. Feltűnő, hogy az orosz kormány a legutóbbi napokban párisi bankárokkal 300 milliómos kölcsön kötése ügyében alkudozásokat folytatott és csakis ama súlyos feltételek, a melyeket a párisi bankárok követelnek, okozzák azt, hogy orosz részről a legfelsőbb helybenhagyás eddig késlelmezik.

Egyrészt ez a kölcsön, másrészt Németország 280 millió nagy katonai kölcsöne nem nagyon biztató jelenségek a béke tartósságára nézve.

Ez utóbbira nézve jelentik, hogy az következő fejtegetéssel van indokolva: „Az új csapatokat megfelelően fel kell szerelni. Azok a csapatok, melyek a hadviseléshez igényelt eszközök felett nem rendelkeznek, igen keveset érnek és sokat szenvednek. A mai körülmények közt a háború veszedelmének idején alig van már idő arra, hogy előkészületek történjenek a védelemre. Számolni kell azzal a valószínűséggel, hogy néhány nappal a mozgósítási rendelet után megkezdődnek az ellenségeskedések és hogy kevéssel azután a csapatok döntő működése megiesz.”

Bukarestből jelentik, hogy Sturdza miniszter berlini és bécsi útja összefügg Romániának a hármasszövetséghez való csatlakozásával. A miniszter berlini útja a kancellár egyenes kívánságára történt. Az a hír, hogy a román kormány 100,000 ismétlődő fegyver szállítására már megkötötte volna a szerződést: egyelőre még korai.

Masszovából jelentik, hogy az abisszinai király uralma alatt álló románi katonák egy angol tisztet és 23 benschülött katonát meggyilkoltak. Az olaszok helyzete állandóan nehéz s az abissziniaiak részéről való támadás küszöbön áll.

A bolgár hivatalos lap szerint a kabinetek Ferdinánd fejedelem elmozdításába semmi esetre sem fognak beleegyezni. A cikk e szavakkal végződik: „A bolgárok bármily jelentékteleneknek látszanak is, oly bonyodalmakat hozhatnak létre, melyek okvetlenül európai háborúval kell, hogy végződjenek. E lehetőség csak úgy fog teljesen megszűnni, ha a hatalmak megértetik Oroszországgal, hogy Oroszszágnak Bulgáriában nincs keresni valója, s hogy Ferdinánd fejedelem Bulgáriának választott fejedelme s a jövőben is az fog maradni. Minden más ut elzárva van. Hiába való az is, ha a hatalmak a kérdést huzavonák által késleltetik. De bármily utat választanak is a hatalmak, a bolgárok nem fognak lemondani se hazájukról, se fejedelmükről.”

Román lapszemle.

Politikai nemzet és „Gazeta”. Románia lobogója és a „Tribuna” esze. —

Az országgyűlésen történt közelebb, hogy az elnök figyelmeztette Orbán Balázs szelbali képviselőt, a magyar államjog legelemibb ismeretére. Orbán B. t. i. szász nemzetről és más erdélyi nemzettöredékekről beszélt, már pedig ilyesmit a magyar államjog nem ismer. Az elnök figyelmeztetését megtapsolták. Erre a jelenetre visszatért a brassói „Gazeta”, mely még mindig élvezi arany lakodalmanak mézes heteit és eképen nyilatkozik:

„Avagy nem tudja-e az elnök — vagy teszi magát, hogy nem tudja, — hogy ebben az államban — neve nincs — nemesak magyar nemzet van, hanem a szászok is nemzet, továbbá a románok, tótok szerbek s még mások is nemzetek, és hogy csak együtt alkotják az államot — már t. i. a névtelen államot és hogy ez az állam poliglott — sok nyelvű s ilyen kell hogy legyen, míg ezek a nemzetek léteznek.”

Látni való, hogy a képviselőház elnöke a Gazetát is megtaníthatná a legelemibb ismeretre, mely az 1868-ik évi XLIV. törv.-cikk bevezetésében így van kifejezve:

„Minthogy Magyarország összes honpolgárai az alkotmány alapelvei szerint is politikai tekintetben egy

nemzetet képeznek, az osztatlan egységes magyar nemzetet, melynek e hon minden polgára, bármely nemzetiséghez tartozik is, egyenjogú tagja stb.”

Ebből megérthetné a „Gaz.” tudós cikkezője, hogy igenis igaza volt a képviselőház elnökének, midőn Orbán Balázs a magyar államjog legelemibb ismeretére figyelmeztette s egyuttal a nemzetiségek lap-szerkesztőit is, hogy tegyenek különbséget a politikai nemzet és a nemzetiség között. A szász, román, tót, szerb Magyarországon nem politikai nemzetek — natione — hanem nemzetiségek — nationalitati.

Azt hisz-szük, hogy nem a képviselőház elnöke, hanem a „Gazeta” teszi magát, midőn a világos törvény ellenére hamis tudományt terjeszt, összezavarja a politikai nemzet és nemzetiség fogalmát. Így teszen a „Tribuna” is akkor, midőn a magyart mint nemzetiséget emlegeti olvasóinak.

Egészen más, ha tul akarják tenni magukat a szentesített törvényen, de legalább lennének őszinték s mondanák meg nyíltan, hogy mit akarnak. E tekintetben a „Tribuna” egy igen nyílt példával szolgált, melyet el nem hallgathatunk.

Bál volt Balázsfalván, a magyarok adták a kultur-egylet javára s ezt pár tulzó román arra használta fel, hogy kitűzte Románia lobogóját nyilvános helyre. A „Tribuna” ezt helyteleníti és így őszinteskedik: „Nem helyeseljük ama két lobogó kitűzését, nem román lobogó az, mint a kormánypártiak állítják, hanem erdélyi, mert nincs most ideje annak, hogy kitűzzék Erdély lobogóját. Minden román, a ki nemzetisége becületére ad valamit, tartsa kéznél ezt a lobogót, hogy legyen készen, hogy midőn az idő el fogott jöni, egyszerre tüzzék ki, mindnyájan törvényes uton; de az, a ki most tüzi ki, akár meggondolatlan-ságból, akár illetlenségből, csak ellenfeleinknek tesz szolgálatot.”

Igy beszél a „Tribuna”. Kéznél kívánja tartani Románia színeit, — hogy alkalomadtával mindnyájan egyszerre tüzhessék ki, már t. i. a románok, mert ró-lunk csak nem teszi fel, sem a szászokról, hogy valaha segítsünk a tribunistáknak megsemmisíteni Erdély unióját.

Hogy ezt tudva, hogyan s mikor fogja törvényes uton kitűzni Románia lobogóját, ezt mi nem kutatjuk. Nem Románia lobogója az, hanem a volt Erdély! — A volt Erdély három politikai nemzetének lobogóját ma Románia használja, az ő hivatalos színei a ke-veres sárga. Abban igaza van a Tribunának, hogy nem az erdélyi románok lobogója az, de abban sínes, hogy Erdélyé, mert Erdélynek ilyen lobogója nincs, hanem igenis van Romániának. S épen ez a tappintatlanság. A „Tribuna” felujja ezt a lobogó kitűzést s polemizál a „Kolozsvár”-ral, mi e téren őt nem követjük. Csak annyit jegyzünk meg, hogy arról a contra revolútióról jobb volna most hallgatni s a kontra demonstráció is elmaradhatott volna.

Báloznak a románok is országszerte s így itt mi felénk is, de soha eszünkbe sem jutott, hogy azok ellen tüntessünk. Hova lenne akkor a haza belnyugalma, ha minden nemzetiségi bál ellen egy-egy ellentüntetést rendeznénk mi is? — A kik a zavarosban szeretnek halászni, azoknak kedvök telhetnék benne, de mi már csak inkább szeretjük hazánkat, mint az ellentüntetéseket rendezését. Szívelje meg ezt a „Tribuna” is.

Czenkalji.

Tanügy.

A középfaipariskola féléves vizsgája.

Mult számunkban röviden megemlékeztünk a brassói állami középfaipariskola a elő félévi vizsgájáról. Egész nap végig hallgattuk azt, valóban nagy élvezetűnkre. Az iskola kevés tanulóval bír, — az igaz, — mert összesen mindhárom évfolyamban 14 növendéke van.*) Azonban ez bizonyos határig természetes. Eő-szőr nyomoru-ága korunknak, hogy a legutolsó koldus is csak hivatalnokot nevelne fiából nem látva be, hogy a legbiztosabb s hazánk mihamarábbi felvirágoztatása szempontjából legkívánatosabb pálya: a műipari. Másodszor sok az iskolánk Brassóban arra, hogy ennek is elegendő népessége lehessen és harmadszor, a szé-kelység, melynek saját jól felfogott érdekében kellene ez iskolát leginkább felkarolni, közönyösen viseltetik iránta, alig lévén a jelenlegi 14 növendék között két székely fiú. Pedig ott van az iskolán a konviktus, melyben 10 firtért teljes ellátásban, kitűnően tanuló, szegény gyermekek esetleg ingyen ellátásban is részesülnek.

A tizennégy tanuló egytől-egyig becületére vált az iskolának, úgy hogy valóban élvezet volt, végighallgatni vizsgájukat. Habár a t. tanár urak meglehető-

*) Különben 14 tanuló nem olyan kevés, mert a budapesti, tehát fővárosi középipariskola faiparosztályának második osztályában, mikor az intézet már három éves volt, csak két tanuló volt. Ez pedig fővárosi iskola! Szerk.

sen megmaczerálták őket — köznapin nyelven beszélve — legkevésbé sem merültek ki s habár főbbszöri közbeszólás által igyekeztek a vizsgáló tanfelügyelő, igazgató s más tanárok a növendékeket kiismerni, egyetlen esetben sem zavarodtak meg, sőt ellenkezőleg, sok oldalu, alapos tanulást adtak kétségtelen tanujelét.

Betekintettünk szakmunkáikba, minő a faipari rajz, technológia, ipari-könyvelés, géptan, és valóban bámulunk azon meglepő szabatosság felett, melylyel dolgoznak. És ha még tekintetbe vesszük azt is, hogy nagybárra nincsenek is tankönyveik, hanem a tanárok magyarázatával kell azt helyettesíteniök, hogy e magyarázatokat, rajzokat, mintákat, könyveléshez szükséges könyvmintákat az iskolában maguk sokszorosítják arra való hektographon mihez még a papirost is az iskola adja, valóban csodálkozunk kell, hogy ez intézet eddig még nem hódított szélesebb körben.

Megtekintettük a tanulók újabb asztalos munkáit s mondhatjuk, ezek is teljesen kifogásolhatatlanok. Szóval az iskola méltán sorakozik az ország legelső szakiskolái mellé, sőt, bizonyosan ritkítja párját, tekintve azon nehéz viszonyokat, melyekkel küzdenie kell.

A vizsgán elnököt kir. tanfelügyelő elismerésél fejezte ki Orbán Ferencz igazgatónak s a tanári karának fáradhatatlan buzgalmaéért. Méltán tette, mert ezt valóban meg is érdemelték. Csak kár, hogy a közönség részéről oly kevesen voltak jelen.

Helyi és vidéki hírek

Közügyűlést tart a brassói kereskedő ifjak köre vasárnap d. u. 2 órákor saját helyiségében, melyre a tagok ez uton is meghívotnak.

Vonatkésés. A Budapest felől érkező személyvonat tegnap d. e. két órai késéssel érkezett Brassó vasútállomásra.

Elite-Álarczosból A f. hó 8-án a vigadóban megtartandó zártkörű elite-álarczosbálra szóló meghívók már kiküldettek; felkéretnek azon l. hölgyek és urak, a kiknek netalán tévedésből maghívó nem küldetett volna, de olyanra igényt tartanak becses czimeiket Laskai Adolf nagyutczai butorraktárában közölni, honnan a meghívók azonnal készséggel megküldetnek.

A kulturbálra, mely f. hó 9-én fog a vigadóban tartatni, nagy előkészületek történnék. A rendezőség több mint 500 meghívót küldött szét. A ki mindazonáltal tévedésből meghívót nem kapott volna s arra igényt tart, sziveskedjék szerkesztőségünkhez fordulni. A zenét a helybeli katonai zenekar fogja szolgáltatni. Jegyek lapunk szerkesztőségében is kaphatók. Ajánljuk ezen estélyt a l. közönség különös pártfogásába.

A róm. kath. nőegylet bálja ma este tartatik a Nr. 1. nagy termében.

A tanári kar legközelebbi felolvasó estélyén, február hó 5-én, Végh Mátyás Petőfi Sándor koszorus költőnek barátaihoz való viszonyát fogja ismertetni. Tekintve, hogy Petőfi rövid, dicső életének e szempontból való feldolgozása teljesen új, s igen érdekes oldalról tünteti fel irodalmunk e fényes csillagát, a felolvasás látogatását a legmelegebben ajánljuk olvasóink figyelmébe. A kör felolvasásai vasárnaponként d. u. pont 5 órákor a főreáliskola Popp féle bérházának II. emeletén tartatnak.

Perselyek. A legutolsó kimutatásban tévesen volt írva, hogy Czinner Janka k. a. már a harmadik perselyt vette, mert ezt a perselyt Thies Hermina k. a. számára kérte volt; ezenkívül újabban vettek perselyt Faflik Edéné, Peller Márkné és Simonides Albertné urnők. Hasonlókép névcsere történt Monoki Jánosné nevével, a menyiben helyette Istváné állott.

Magyar Dalárdánk elnöksége a f. évi pünkösdi napjain rendezendő 25 éves jubileum alkalmából tisztelettel hívja fel e helyen is mindazokat, kik az egyletnek egykor működő tagjai voltak s abban működni jelenleg is magukban képességet és hajlandóságot érznek, hogy a működő tagok sorába való belépésük iránt szándékukat hétfőig estig írásban, vagy hétfőn este az egylet helyiségében szóbelileg az elnökségnek bejelenteni sziveskedjenek.

Az iparos ifjak egyletének ideai első felolvasási estélye szerdán tartatott meg az időhez képest elég nagy közönség látogatottsága mellett, mi jövőre hihetőleg még nagyobb számra fogja magát kinőni. Az elnökség meg nem jelenése miatt Rozsondai János jegyző nyitotta meg az estélyt, röviden utal az önképzőkori összejövetelek hasznos, sőt szükséges voltára, ismertetve továbbá az egylet kettős célját. Utána Török Ferencz lépett elő, ki a műsor első pontjául »Bajza József, »Ébresztés« című szép költeményét szavaltatőle már megszokott érzéssel, melyt a közönség tapsokkal fogadott. Majd Kosztolánszki I. játszta hegedűn a Bocaccio-románcozt, mit a zajos tetszésnyilvánítá-

sokra még megtoldott egy csinos népdallal. Most Rozsondai János ült a felolvasó-sztalhoz s rövid bevezetés előrebocsátása után felolvasott egy érdekes novellát »Negyven év« czímen, melyet a közönség tetszéssel hallgatott végig tapsokkal s éljenzéssel jutalmazva a felolvasót. Ismét szavaltat következett most, Kelemen Béla adván elő »A megcsalatott férj« kerserveit, mivel a hallgatóságot sikerült megnevetetnie; s ezután újra Kosztolánszki I. hegedűjátéka következett, egy ügyes »Potpourri«, mely szintén tapsokkal lön fizetve. Ezzel a műsor véget ért s Rozsondai J. rövid szavakban megköszönvén a hallgatóságnak megjelenése által tanusított érdeklődését, fölhívja a jövő szerdai estély látogatására s, mire a közönség elégtűlen osztott szét.

Germanizált egylet. A brassói rabsegélyző egyletből, úgy látszik, teljesen német egyletet csináltak. Az ideai közgyűlést »az elnökség« már csak németül s csak a német lapban hívja össze. Jól van, hát erre a gyűlésre mi magyarok hivatalosak nem vagyunk! Talán csak megkövetelhetnők — annyi magyar tag létünkre — hogy magyar lapunkban hívjának meg minket, ha a meghívás már lapok útján történik.

Estélyek. A német dalegyletéről s a r. kath. templomi nőkar estélyéről szóló kritikákat térszűke miatt csak jövőre hozhatjuk.

Szállítási kedvezményt engedélyezett a közlekedési miniszter az erdélyrészi papirgyáraknak a brassói kereskedelmi és iparegyesület előterjesztése. Az egyület irodája készséggel szolgál felvilágosítással.

A városkapitányság figyelmébe. A városkapitányság elrendeli a háztulajdonosoknak, hogy házaik előtt az utcai kövezetet hintsék be homokkal vagy hamuval. A ki nem teszi megbírságoltatik. És ez jól is van így. De vajjon a sétaterek miért képeznek kivételt? Ott szabad az embereknek nyakukat szegniök? Az alsó sétatért, a magyar luth. templom előtti s a »Nap«-hoz vezető kis sétatért a tanács kiadhatná kocsolyázó pályának, legalább egy kis jövedelme volna beőle, olyan sikosak ezek. Miért nézi ezt el a városkapitányság? A város is csak épen olyan tulajdonos, mint a magánfelek.

Békéltető hang. Kedves lajársunk, a brassói német újság a »Sebenbürgische Volksfreund« azon megjegyzését, hogy Tisza a Meltz beszédére adott feleletében maga s a magyar kormány jóakaró érzelmekről biztosította a szászokat, következő uri megjegyzéssel kíséri: »Ej-ej! Tisztelt kartársunk politikai szemle írójának legalább el kellene előbb olvasni azokat a dolgokat, melyekről ír, akkor nem eshetnék meg rajta ily fatális hiba. Mert a ki Tisza beszédéből a szászok iránti jóindulatot olvas ki, az — kétség-telenül — egy erős pofont gyengéd szeretkezésnek s a róka sivilását a tülemile epedően várt fuvolázásának tartaná«. Minő uri irmodor!

Csődügy. Szentiványi Soma kereskedő, kinek ügyével már foglalkoztunk, a törvényszékhez beadott csődkérelmével egyidejűleg a következő vagyonkimutatást adta: Árukészlet értéke: 27.000 frt. üzletberendezés: 1047 forint, követelések: 4444 forint, mely aktívakkal 30.826 forintos adósság áll szemben. Ehhez képest vagyona felülmúlja adósságát, s így az egyezkedés — bár a csőd eljárás már megindult — a hitelezők érdeköben állana.

Rendőri jelentés. Visszapillantás az 1887. évi rendőri viszonyaira című terjedelmes és igen érdekes jelentés fekszik előttünk. Térészűke miatt közlését csak jövőre kezdhetjük meg.

A pécsi kiállításra a bejelentési határidő a jövő hét végével lejár. Erre iparosaink oly megjegyzéssel figyelmeztetnek, hogy bejelentési ivatek, valamint bővebb felvilágosítást kaphatnak a kereskedelmi és iparegyesület irodájában.

Felső-Tömösön — mint lapunknak onnan írják — nemes emberbarátok a szegény gyermekek javára rendezendő estély létrehozásán buzgólkodnak, a mely a napokban meg is fog már tartatni.

Rendőri hírek. Koldulás. A közönség ezenel figyelmeztetik, hogy a városkapitányság a koldulást végleg beszüntette, minél fogva felhivatik a közönség, hogy az esetleges koldusokat következetesen utasítsa vissza, vagy jelentse be a városkapitányságnál. Nagylelkű adakozók kéretnek, adományaikat a koldusok számára vagy a kapitányságnál, vagy a rendőri kirendeltségeknél lévő ívekbe jegyezni. — Lopás. A tegnapi hetivásár alkalmával Polgár György dalnoki kocsis, a ki január 13-án Tatrangi Erra eselédőt 6 frt 80 krt. ellopott s kerekét oldott, kézre került s átadatott a büntető bíróságnak.

A medgyesi magyar kaszinó 1888. év február 18-án a »Szőlő vendéglő« termében táncestélyt rendez, melynek rendező bizottsága következőkép alakult: Dr. Kein Adolf, elnök. Haas Ferencz, alelnök. Mauks Gyula, jegyző. Rideli József, pénztáros, Buday Gá-

bor, György Árpád, Jenik Béla, Lázár Mihály, dr. Novák Rezső, dr. Rieger Aladar, bizottsági tagok. Beléptidij: személyjegy 1 frt, családjegy 3 frt.

Börtön elől a halálba. Zámolyon egy 19 éves fiatal ember, név szerint Rabi Ferencz, felakasztotta magát, s meghalt. Verekedés miatt hat havi börtönre volt ítélve, s hogy a börtönt kikerülje, inkább halálba menekült.

Bo'ond gomba. Az Egyetértésben olvassuk a következőket: »Kitüntetés. Ő felsége dr. Török Gusztáv miniszteri fogalmazónak, a miniszteri czimet és jeleget díjmentesen adományozta.«

Egy család család se legyen e nélkül! Kismarton (Magyarország.) Tekintetes ur! Becses soraira válaszulva tudatom, hogy a küldött Brandt R. gyógyszerész-féle svájezi labdacsokt nem csak én, de mindazok a kik tanácsomra használták, igen kitűnő szernek találták. E labdacsook legjobb hatását tapasztaltuk nevezetesen a következő bajokban: makacs székrekedésben gyomor puffadás mellett, rossz emésztés, elnyálkásodás, szédülés, fejfájás s aranyérben. Én 6 doboz elhasználása után, teljesen jobban lettem, most már hivatásomnak is eleget tehetek, ajánlani is fogom e kitűnő szert mindenkinek a ki e fajta betegségben szenved, mert bizony nagyon megérdemli. Teljes tisztelettel, önnek hálás lekötelezettje Hacke József cs. k. nyugalmazott lóorvos. — Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsoai dobozonkén 70 kr. kaphatók a gyógyszerárakban, de figyelni kell a fehérkeresztre vörös mezőben s Brandt Richard névalírására.

Táviratok.

Budapest, febr. 3., este 10 órákor. (A »Brassó« eredeti távirata.) A hivatalos lap ma este megjelent rendkívüli kiadása nyilvánosságra hozza Ausztria-Magyarország és Németország kormányai között 1879-ben kötött szövetséget. — A hivatalos lap megjegyzi, hogy a szerződött kormányok czélszerűnek találták szövetségük nyilvánosságra hozását, hogy ez által véget vessenek minden két-égnek, melyek ezen frigynek tisztán védelmi szándékai ellen felmerülnek. Mindkét kormány politikáját azon törekvés vezérli, hogy a béke fentartassék és annak megzavarása megakadályoztassék; meg vannak győződve, hogy ezen szövetségi szerződésük tartalmának megismertetése minden ebbeli kétséget meg fognak szüntetni.

Ezután következik a szövetség szövege, mely előre bocsátja, hogy Ausztria-Magyarország és Németország uralkodói egymásnak ünnepélyesen fogadták, hogy tisztán védelmi egyezségüknek soha támadó jeleget nem akarnak kölcsönözni, — elhatározták, hogy kölcsönös védelmi és béke-szövetséget kötnek, mely czélból k neveztek teljhatalmu meghatalmazottjuként Andrássy Gyula grófot, illetőleg Reuss Henrik herceget, kik 1879. október 7-én Bécsben összeülvén, következőleg egyeztek meg. (Következik a három cikk.)

Első cikk kimondja, hogy ha a szerződő felek óhajta ellenére a két birodalom valamelyike Oroszország által megtámadtatnék, úgy a szerződő felek kötelesek egymást birodalmaik összes haderejével támogatni és ehhez képest békét csak közösen és megegyezéssel kötni.

Második cikkben két fél kötelezi magát, hogy az esetben, ha valamely más hatalom intézne támadást az egyik ellen, a második teljesen semleges állást foglal el az illetővel szemben. Ha azonban ily esetben a támadó hatalom Oroszország részéről támogatlatnék, akkor a két szerződő fél hadviselése ép úgy, mint az első cikkben, közössé válik a közös békekötésig.

Harmadik cikk kimondja, hogy e szerződés titokban tartandó; végül kijelenti, hogy szerződő felek remélik, hogy Oroszország hadikészű ödései reájok nézve fenyegetők nem lesznek. Ha azonban e reményük várákozásuk ellenére tévesnek bizonyulna, mindkét fél köteletségének fogná ismerni, Sándor cszárral legalább is bízalmasan tudatni, hogy az egyikök ellen intézett támadás mindkettőjük ellen intézettnek tekinteni. A szövetségi szerződés Andrássy Gyula gróf és Reuss herceg által van aláírva.

Nyílt tér.*)

Nyilvános köszönet.

A »Brassói magyar protestáns nő-gylet«, választmánya ezennel hálás köszönetét fejezi ki Fabriczius Friderika k. a.-nak, hogy Platsko Györgyné alelnök útján 10 frtot volt szives az egyletnek adományozni néhai Wittkay százados ur emlékére.

A választmány.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményeknek sem tartalma, sem alakjáért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztérenyi József,

Szám 18724. — 1887.

(52) 2-3

Hirdetmény.

Belügyminiszter ur ő nagyméltóságának 1887. évi november hó 26-áról kelt 76.289./IV. g szám alatti magas jóváhagyása következtében az eddigi katonai kórházi épület, Nagy-utca 523 számú, a város tulajdonát képező ház irásbeli versenytárgyalás útján a legelőnyösebb ajánlattevőnek fog eladatni.

Az erre vonatkozó versenytárgyalás 1888 évi február hó 16-án, csütörtökön délután 3 órakor fog a benyújtott ajánlatok felbontásával a városi gazdasági hivatal irodájában megejteni, hol a következő feltételek a rendes hivatalos órákban nevezett napig mindenkor betekintethetők.

Az 50 kros bélyeggel ellátott, lepecsételt ajánlatok a fennebb megjelölt napon legkésőbb déli 12 óráig benyújtandók Brassó város polgármestere — tekintetes Brennerberg Ferencz urnát. Az ajánlatokhoz az ajánlott összeg 10%-ja melléklendő vagy készpénzben, vagy törvényszerű óvadékképes értékpapirokban.

Az ajánlatnak világosan tartalmaznia kell azon kijelentést, hogy ajánlattevő az ajánlasi és szerződési feltételeket ismeri, s hogy azoknak minden tekintetben aláveti magát.

Az elárverezendő ingatlan Brassó város építészeti hivatala által 25 000 o. é. frtra becsült; a városi gazdasági hivatal közvetítése folytán, mely a ház kúcsait őrzi, — az épület bármikor megtekinthető.

Brassó, 1888. január hó 14.

A városi tanács.

Szám 7374. — 1887.

Hirdetmény.

A vagyoni és személyi közbiztonság érdekében az alulírt városkapitányság indítva lett, folyó évi február hó 4 től kezdve a koldulást Brassó város egész területén megtiltani. Hogy azonban az alulírt városkapitányság által a szükség szerint újból összeírt, valóban segélyre utalt brassói illetőségű koldusok a közönség részéről az eddigi jótékony segélyezésben jóvőre is részesíthessenek, az alulírt városkapitányság előbb a nyilvános üzletek összes tulajdonosait. — kik tudvalevőleg az ugynevezett szombati koldusoktól legjobbat szenvedtek — aláírás útján alalmazuapénzösszegek jegyzésére szólította fel, a mely felszólításnak igen szép eredménye volt, a mennyiben az aláírás egy évre 1000 forintnál többet eredményezett.

Azért az alulírt városi kapitányság az itteni koldusnép nagyobb eredményű és sikeresebb segélyezése céljából ezen a közönség jótékonykodásához fordul, azon felszólítással: az adandó alalmazások vagy a rendőrség központjában, vagy pedig a külvárosok kirendeltségeiben, hol ezen célra gyűjtőperselyek vannak kiállítva, letéteményezni.

Az ily módon begyűlt összegek minden héten (szombaton) a városkapitányságnál a koldusok közt felosztatnak.

Brassó, 1888. január 26-án.

[63] 2-3

A városi kapitányság.

Szám 12. — 1888. végtr.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezen a közhírre teszi, hogy a segesvári kir. járásbíróóság 2600./1887. számú végzése által Neuländer K. és testvérei budapesti czégjára buni báró Szentkereszt Pál ellen 238 frt tőke, ennek 1886. évi július hó 30-ik napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 58 frt 05 kr. perkötség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság jefoglalt és 900 frtra becsült, egy 2-éves szögsárga ménlő-csikó és 300 kalangya tiszta buzából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a segesvári kir. járásbíróóság 4453./1887. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Bunban végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközzésére 1888. évi február hó 9-ik napjának délutáni 3 órája határ időül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelést megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számított.

Segesvár, 1888. január 21-én.

(64) 1—1

Fodor Árpád,
kir. bírósági végrehajtó.

Szám 553. — 1888. nk

Pályázati hirdetmény.

Lemondás folyán üresedésbe jött fogarasi községi kertészi állomás betöltésére, a városi képviselő 1887. évi október 19-én tartott ülésén 123. szám alatt hozott határozata folytán a pályázat ezen a megnyitattik.

A községi kertész főbb teendői közé tartozik a két éves faiskolát, a „Papírmalom” mulató helyen 1886. évben megkezdett parkírozást fejleszteni, a sétateri fákát gondozni.

A községi kertészi állomással 300 frt o. é. évi fizetés, szabad lakás és 400 négyzetööl kert terület élvezete van összekötve.

Azon kertész, ki a gondozása alatt álló „Papírmalom” területén meglevő nyári mulató helyet és azzal kapcsolatos italmérési jogot haszonbérbe venni s a megjelenő vendégeket kiszolgálni kellő képességgel bír, előnyben részesül.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtnak, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványukat, melyekben képzettségük és előéletük igazolva legyen, legkésőbb folyó évi február 15-ig alulírt előjárásnál nyújtsák be.

A kertészi állomás folyó évi márczius 1-vel, de legkésőbb ápril 1-vel elfoglalandó.

Fogarás nagyközség előjárósága 1888. évi január 28-án.

Keresztényi,
főbíró.

Orosz,
k. jegyző.

Szám 201. — 1888.

Pályázati hirdetmény.

Brassó megye felvidéki járásához tartozó Vidombák nagyközségben haláleset folytán üresedésbe jutott községi orvosi állomás betöltésére ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állomás következőképen van jövedelmezve:

- 1) 400 forint évi fizetés;
- 2) szabad lakás a piacon;
- 3) minden beteglátogatás után járó 20 krajczár díj;
- 4) az orvosi halottkémlet fejében évenként 25 frt;
- 5) a huskémlet fejében a minden hói mészárosoktól évenként körülbelül 25—30 frt.

Pályázni kívánók felhivatnak, miszerint a képesítési okmányokkal felszerelt folyamodványokat f. évi február hó 27-ik napján délutáni 6 óráig alólírt főszolgabíróhoz küldék be.

Feketehalom, 1888. január 20.

Brassó megye felvidéki járásának
szolgabírája:

(58) 2—3

Kostend Vilmos.

Jó kereset!

Bizalmas személyeket keresünk törvényesen megengedett díjsorsjegyek eladásához Magas jutalékok esetleg havi fizetést adunk.

Fővárosi vállalkozás társaság

ADLER és társa

22 Budapest 25

Első Brassói takaré- és önszegélyző szövetkezet.

Az „Első Brassói Takaré- és Önszegélyző szövetkezet” tagjai ezennel tisztelettel meghivatalnak az intézetnek

1888. évi február hó 19-én, vasárnap d. e. 10 órakor

a tanácsház nagy termében tartandó idej rendes közgyűlésére.

Brassó, 1888. február 1-én.

(74) 1—3

Az igazgatóság.

(37) 4—6

Dr. MYSZ EDE,

műtő fogorvos Brassóban,

új év óta lakásában rendel:

Lópiacz 29. szám alatt, közvetlen a főpiacz mellett.

Műfogakat és teljes fogsorokat készít, jótállva azoknak teljes hasznavehetősége- és természetesen kinézéseért;

Fogtöméseket arany-, ezin-arany-, higanyzat- és cementből, mind csak a legszolidabb, kipróbált anyagból;

Fogat húz kéjgázbódulatban, szükség esetében chloroform-bódulatban is, kívánatra a fájdalmat cocainnal csillapítja.

Igen mérsékelt, határozott ár!

Rendelő órák: délelőtt 10 től 1-ig, délután 3-tól 4-ig.

AZ „ALBINA”

(13-a) 5—

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe

elvállal takarékbetéteket a felmondási határidő szerint 5, 4 s 3½ százalék mellett, melyek után maga fizeti a 10% jövedelemadót.

Vásárol és elad „Albina” zálogleveleket a napi árfolyam mellett, melyeket legmelegebben ajánl a t. közönségnek, mint a legjobb és legbiztosabb befektetési papírt.

Leszámitol váltókat — legkevesebb két aláírással, — azok természete szerint 6½ és 8% kamatláb mellett.

Leszámitol váltókat csak egy aláírással is 7%-kal, ha azok jelzálogilag biztosítvák.

Engedélyez nyílt hiteleket 6½% mellett.

Ad kölcsönöket biztos értékű árukra, melyeknek értéke nem könnyen változó, a kölcsönösszeg szerint 6½—8% mellett.

Előlegez értékpapírokra, melyek a budapesti, bécsi s bukaresti tőzsdén játszanak, 6½% mellett árfolyambeli értékeik 85%-áig.

Vásárol és elad ércpénzeket a napi árfolyam szerint.

Elvállal megbízásokat mindennemű értékpapírok vásárlása-s eladására a legelőnyösebb feltételek mellett.

Bérbe ad a brassói pályaudvar közvetlen közelében lévő s azzal az „Albina” tulajdonát képező külön vasuti vágánnyal összekötött telkeken akár szabad rakhelyeket, — akár egész raktárokat, akár pedig azoknak csak egyes részeit; valamint letétbe felvesz raktáraiba olesó fekbér mellett kisebb árumennyiségeket is.

Bővebb felvilágosításokat készséggel nyújt ugy a brassói fióktintézet pénztára, valamint az intézetnek Brassón kívül lévő bizalmi férfai.

Pénztári órák:

naponként délelőtt 9—12, délután 3—5 óráig.

A fióktintézet helyisége:

Brassó, főter 90. sz. a., az I. emeleten.